

VIIRIKE

NRO 1/22
Kevät

Pekeman Työntekijät ry
Teollisuusliitto os. 420

Lehden mennessä painoon juhlittiin nyt jo kunnioitettavaan 51-vuoden ikään pääsnyttä ammattiosastoomme 9.4.2022 Porvoon Taidetehtaalla. Pekeman työntekijät ry:n 50-vuotisjuhla oli tarkoitus alkuperäisen suunnitelman mukaan viettää alkuvuodesta 2021, mutta erinäisten rajoitus- ja tartuntatilanteiden vuoksi juhla päästiin viettämään vasta nyt.

Juhlissa nautittiin hyvästä ruoasta, kuultiin puheita ja esityksiä, sekä palkittiin ammattiosaston aktiivisia jäseniä.

SAK:n kultaisella ansiomerkillä palkittiin Jari Voutilainen, Elof Juselius, Esa Karppinen, sekä Pasi Mäntysaari.

Teollisuusliiton viirin sai Esa Vainonen ja ammattiosaston viirillä palkittiin Aarne Lehonmaa.

Kattavammin juhlista kesäkuun numerossa. Ammattiosaston hallitus kiittää kaikkia juhlaan osallistuneita sekä järjestelyissä mukana olleita!

**NRO 1/22
45. vuosikerta
12.4.2022**

Julkaisija:

**Pekeman
Työntekijät ry
PL 330
06101 Porvoo
www.pekemantyontekijat.fi**

**Päätoimittaja:
Santtu Salo
045 630 8141**

**Muu toimitus:
Einari Grönberg
050 379 0258**

**Esa Karppinen
050 379 4142**

**Juho Lintula
09 3949 3708**

**Petri Taanila
09 3949 3048
050 379 4003**

**Esa Vainonen
09 3949 3452**

**Painopaikka:
tt-urex
Porvoo**

Seuraava Virike ilmestyy viikolla 25. Lehteen tarkoitetut kirjoitukset on oltava päätoimittajalla 8. kesäkuuta 2022 mennessä.

KIRJOITTELE!

Puheenjohtajan pääkirjoitus:

Poikkeusajat jatkuvat

Edellisen kahden vuoden ajan on ollut poikkeuksellisen vaikeaa ennustaa tulevaisuutta. Siinä missä osa yrityksistä on joutunut laittamaan lapun luukulle, esimerkiksi rakentamisen ja asuntojen hinnat ovat kuumentuneet. Tiettyjen alojen yritykset ovat tehneet kovaa tuloa, ja viivan alle on jäänyt historiallisia euromääriä, kun vanhoja ennätyksiä on heitetty romukoppaan. Olemme saaneet lukea lehdistä millä eri tavoilla yhtiöt ovat työntekijöitään palkinneet poikkeuksellisista tuloksista ja venymisistä korona-aikana. On palkittu huomattavillakin rahasummilla, ylimääräisillä kulttuuri- ja liikuntaeduilla ja jopa sähköpyörillä. Näiden työnantajien työntekijät varmasti muistavat kiitoksen ja kokevat tehneensä hyvää työtä.

Talouselukuja esitellään työntekijöille säännöllisesti ja usein muistetaan mainita, että hyvät luvut johtuvat pääsääntöisesti markkinoista. ”Työntekijöistä huolimatta firma tekee hyvää tuloa” totesi kokeneempi kollega hirtteisesti.

Itse vuosia joukkueurheilussa mukana olleena usein haen yhtäläisyyksiä työelämästä urheiluun. Molemmissa maailmoissa hyvän tuloksen saavuttamiseen edesauttaa joukkuehenki, ryhmädynamiikka sekä arvostuksen tunne. Joukkueen muodostavat pelaajat (työntekijät), valmentajat (esimiehet) sekä johto. Seuran muodostavat näiden lisäksi tietysti omistajat.

Kuvitteellisessa tilanteessa missä Huuhkajien pelaajat nostelisivat MM-kilpailujen päätteeksi Jules Rimet – pokaalia ja joukkueenjohto kiirehtisi koppiin onnittelemaan ja muistuttamaan että voitto kuitenkin johtui pääosin muista tekijöistä kuin pelaajista. Tällä kertaa olosuhteet vain olivat sellaiset, että ette voineet kuin voittaa. Urheilumaailmassa hyvästä tuloksesta suurimman palkinnon saavat pelaajat

Santtu Salo

ja joukkue. Siinä sivussa menestyksestä tietenkin hyötyvät myös joukkueenjohto, omistajat ja yhteistyökumppanit. Suurimman eroavaisuuden urheilun ja työelämän välille muodostaakin varsinaisen ydinjoukkueen arvostus ja esiin nostaminen. Se porukka, jotka panoksellaan varsinaisen tuloksen kentällä tekee, on urheilumaailmassa supertähtiä, työmaailmassa koetaan valitettavasti vällillä vain välttämättömäksi kulueräksi.

POIKKEUSAJAT 2.0

Talvella 2021–22 tilanne alkoi jo näyttää valoisammalta ja tulevaa kevättä ja kesää suunniteltiin jo kovalla tohinalla. 24.2.2022 kuitenkin alkoi kuitenkin jatko-osa poikkeusajoille ja jälleen epätietoisuuden tunne leimaa yhteiskuntaa. Korona aloitti jo pikasiirtymisen digitalisaatiossa 2020-luvulle ja Ukrainan-sota tulee pakottamaan pikasiirtymiseen vaihtoehtoihin energiamuotoihin, kun riippuvuussuhteita Venäjään halutaan purkaa. On toistaiseksi hämärän peitossa kuinka paljon kiristynyt maailmanpoliittinen tilanne vaikuttaa meidän työhömmä, mutta oletettavaa on, ettei tästä samanlaista taloudellista pikavoittoa tule kuin pandemiasta.

LOPUKSI

Ukrainan AY-liike pyysi apua Teollisuusliiton kautta ammattiosastoilta. Voin ilokseni todeta, että ammattiosaston hallituksen kokouksessa päätettiin lahjoittaa 3 euroa jokaista työssäkävää jäsentä kohden Suomen punaisen ristin kautta Ukrainaan.

HYVÄÄ VAPPUA!

Santtu

Päaluottamusmiehen kynästä

Einari Grönberg

TAAS MEITÄ KUSTAAAN LINSSIIN

Uusi TES-ratkaisu ei riemun kiljahduksia aiheuttanut. Teknologiateollisuus näytti suunnan ja muut peesasi perässä. Sama kaava, joka kerta.

Liiton neuvottelijat ovat varmasti parhaansa tehneet, mutta 1.6% yleiskorotus jättää kyllä paljon toivomisen varaa. Erityisesti nyt, kun mm. autoilu, kahvin juonti, tupakointi ja sähkön käyttö on vedettävä ihan minimiin tai lopetettava kokonaan.

Omalla dieselillä köröttely töihinkin alkaa olla ihan kipurajoilla. Taitaa kohta taksilla kulkeminen tulla halvemmaksi. Syöminenkin täytyy varmaan kohta lopettaa tai ainakin taktiikkaa ruoanlaitossa on muutettava.

On näissä poskettomissa hintojen nousuissa se hyvä puoli, että mitä tulee ruokaan, niin yhtenä viikkona syödään jauhelihakeittoa, toisena viikkona makkarakeittoa, kolmantena hernekeittoa ja neljäntenä kalakeittoa, tosin lohi on kylläkin jätettävä keitosta pois taloudellisista syistä.

Inflaatio siis kummasti yksinkertaistaa arjen valintoja. Esimerkiksi edellisenä tilipäivänä sähkölaskuani katsellessa mietin kahden vaihtoehdon välillä. Jätänkö laskun maksamatta vai jätänkö laskun maksamatta? Valinta oli helppo!

Sähkön hinnan nousun osalta ei tiedä itkeäkö vai nauraa. Täällä

me olemme asuneet Pohjolan perukoilla kuin siat pellossa vuosi toisensa perään ja nyt sitten joku sähköyhtiön pamppu osaa selittää hintojen nousulle syyksi sen, kun Norjassa ei sada vettä.

Eräs Energiateollisuus ry:n edustaja taas totesi maaliskuussa, että tulee uusi hintaennätys, koska Tanskassa ei tuule. Osasivat jopa ennustaa säätietoja ja kertoa, että seuraavana päivänä klo. 08.00-09.00 aikaan ei tuule sitten ollenkaan. Ei edes pienintäkään tuulen viirettä ja sähkön hinta lähtee aivan lapasesta. Mistä nämä sähkömarkkinoiden herrat oikein repivät näitä selityksiä? Uskovatkohan enää itsekkään puheisiinsa. Varmaan jossain pohjoismaisen sähköpörssin aamukahvipöydässä päät punaisena hyvin juhlitun viikonlopun jälkeen miettivät, että minkä sääilmiön sitä taas keksisi verukkeeksi sähkön hinnan nousulle.

Mediassa on väläytelty muutamiaan otteeseen, että Olkiluoto kolmen täyteen sähkön tuotantoon saaminen laskisi jatkossa sähkön hintaa.

Uskoo ken uskoo, mutta minä en ainakaan. Itseasiassa päinvastoin. Jos sen ranskalaisella teknologialla toteutetun maailman kalleimman vedenkeittimen saavat täyteen tuotantoon, niin seuraavaksi tulevat verenimijät Carunasta kertomaan, että kotimainen sähköverkko ei pysty vastaanottamaan kaikkea Olkiluodon tuottamaa sähköä.

Sen seurauksena on tehtävä uusia investointeja ja tästä syystä

sähkönsiirtomaksut tulevat noustamaan. Siinä sitä sitten siirtomaksuja nostellaan 10-15% aina vuosi toisensa perään.

Varmaan tässä täytyy muuttaa metsään asumaan hippielämää. Oma perunamaa, muutama tomaattipuska ja joitain yrttejä kylkeen. Sienet sekä marjat metsästä ja kalat järvestä.

Kemian alalla, kun ollaan, niin tisluslaitteisto tietenkin kuusen juurelle tuomaan edes pientä lohdua pimeisiin ja kylmiin syysiltoihin.

Itse asiassa tisluslaitteistosta tulikin mieleen, että viinan hinta on pysynyt kuitenkin ennallaan. Taitavat poliitikot ja talouselämän eliitti kuitenkin ymmärtää sen verran, että jos viinan hintoja nostellaan samaan tahtiin kuin esimerkiksi sähkön hintoja, niin sehän on vähintäänkin kapina tai sisällissota! Sen jälkeen ei ole mitään merkitystä sillä, kuinka paljon dieselin hinta pumpulla on.

Kilo kahviakin saa maksaa vaikka saman verran kuin kilo kultaa, koska tavallisen työssä käyvän kaulaansa myöten veloissa olevan suomalaisen viimeinenkin henkisen kapasiteetin pääoma on tuolloin loppuun kulutettu. Siinä vaiheessa millään ei enää olisi väliä.

Seuraavalle sivulle

Pidin tämän vuosituhannen suurimpana puhalluksena 2010-luvun mitättömiä palkkaratkaisuja, eläkeuudistusta ja vertaansa vailla olevaa KIKY-sopimusta.

Reaaliensoiden osalta koko vuosikymmen oli miinusmerkkinen, vaikka minkäänlaista talouskriisiä ei edes ollut ja viimeiset neljä vuotta mentiinkin jo hyvässä talouskasvussa. Mutta mitä vielä!

Sitten tulikin pandemia, vihreä siirtymä, Ukrainan sota ja koko maailmaa koskettava inflaatio. Globaaleilla markkinoilla toimivat monikansalliset öljy-yhtiöt näkivät tilaisuutensa koittaneen ja ihmishistorian ehkä suurin puhallus onkin saatu aluilleen.

Polttoaineiden hinnat eivät enää alas tule ja se on selvä. Ihan sama, mitä valtiovalta päättää tai ketkä ovat päättämässä. Nyt ovat öljy-yhtiöt päättäneet testata kuinka pitkälle eurooppalaisten maksukyky riittää.

Sodan, vihreän siirtymän ja pörssikurssien laskun osalta jotkut tekevät elämänsä tiliä. Tavallinen kansa saa olla taas maksajan roolissa ja pahimmassa tapauksessa osa maksaa siitä omalla hengellään. Kyllä sitä pientä tavan ihmistä viedään taas kuin pässiä narussa.

SÄHKÖÄ EI AY-RINTAMALTA PUUTU

Jos on elo perseestä elinkustannusten osalta, niin ei se kovin ruusuiselta näytä lakkorintamallakaan.

Nallella ja Pesosella on jäänyt levy soimaan päälle UPM:n työehtojen ja palkkaratkaisujen sanelujen osalta ja pahasti.

Täytyy viha työläistä kohtaan olla suunnattoman suurta, kun moiseen pelleilyyn ovat herrat läh-

teneet. Paperiliitolle ei ole annettu muita vaihtoehtoja kuin jatkaa lakkoja.

UPM:n yksipuolinen työehtojen sanelu ei tule kuuloonkaan ja ei missään nimessä kuulu 2020-luvun suomalaisen työelämään. Jossain banaanivaltioissa vastaava UPM:n toiminta olisi vielä jollain tapaa selitettävissä, mutta ei Suomessa.

Onneksi Teollisuusliitto on kuitenkin päättänyt tukea Paperiliittoa 2.2 miljoonalla eurolla, joilla kuitata lakkoavustuksia. Tässä on taas yksi hyvä esimerkki, miksi meidän jokaisen on tärkeää kuulua liittoon.

Helppoa ei ole hoitajillakaan. Koronapandemian koettelemat ja työvoimapulan äärellä kamppailevat hoitoalan ammattilaiset ovat varmasti esittämänsä palkankorotukset ansainneet.

Kunta-alan työnantajien toimitusjohtaja Markku Jalonen on moneen otteeseen julkisuudessa maininnut, että hallituksen ei pidä sotkeutua työmarkkina-asioihin.

Sipilän KIKY-neuvotteluiden aikaan oli samaisella herralla ihan eri ääni kellossa. Silloin oikeistohallituksen puuttuminen työmarkkinapöytiin oli enemmän kuin tervetullutta. Selvää on kuitenkin se, että naisvaltainen hoitoala on matalasti palkattua ja alan houkuttelevuuden osalta on palkkaus saatava kilpailukykyiseksi.

Fakta on kuitenkin se, että raha ratkaisee ja jos halutaan välttää työvoiman pakenemiselta paremmin palkattuihin maihin, kuten Ruotsiin tai Norjaan, on palkkatasoa nostettava. Toivotan jaksamista ja taisteluhenkä hoitajien lakkoihin. Pysykää lujina. Kyllä se sopu sieltä vielä syntyy.

JOS ON HUOLEN AIHETTA, NIIN ON SYYTÄ JUHLAANKIN

Täällä Kilpilahdessa Borealiksella eletään hyvin uudenlaista aikaa.

Koronan osalta alkoi jo helpottaa, vaikka eihän korona mihinkään ole hävinnyt, mutta henkisesti eletään jo uutta normaalia.

Valitettavasti Ukrainan sota sekoitti pakan taas täysin ja horisontissa on harmaita pilviä nähtävissä. Tosin kukaan ei osaa tulevaisuutta ennustaa, mutta se on toistaiseksi varmaa, että Borealixen Porvoon toimipaikkakunnan syöttöaine-etu muihin paikkakuntiin verrattaessa on nyt täysin sodan myötä sulanut ja sopeutuminen uuteen markkinatilanteeseen on pakon sanelemaa.

Toivottavaa olisi, ettei Ukrainan sodalla olisi negatiivisia vaikutuksia ainakaan Porvooseen suunnitteilla oleviin investointeihin. Ainakaan toistaiseksi tällaisesti ei ole vielä mitään vihjailtu ja hyvä niin.

Ammattiosasto juhli 50-vuotisjuhliansa Porvoon Taidetehtaalla ja ilta oli oikein viihtyisä ja mukava.

Varmastikin ihan aiheellinen pelko Koronan suhteen rajoitti osallistujamäärää. Toisaalta edellisen viikon yhtiöjuhlat saattoivat osalla henkilöistä vielä painaa jaloissa ja näin ollen karsia joidenkin osalta intoa osallistua, mutta kaiken kaikkiaan juhlat olivat oikein onnistuneet ja henkilökohtaisesti isot kiitokset juhlatoimikunnalle järjestelyistä sekä kiitokset kaikille juhlavieraille kuin myös kuvaajille, Taidetehtaalalle, ravintola Sinnelle ja esiintyjille.

**Oikein mukavaa
kevään jatkoa kaikille.**

“TYÖNTEKIJÄT EIVÄT SIJOITA TÄHÄN FIRMAAN YHTÄÄN MITÄÄN”

Maaliskuussa osallistuin Borealisen CCC-kokoukseen Itävallassa Wienissä. Kokouksen odotetuksi anti (ja samalla ehdottomasti eniten pettymystä aiheuttava) oli vuoden 2021 tulosta käsittelevä ”Extrabonus” aihe.

Meillä oli johdolle näytettävänä tilastoja, tuloslaskelmia ja vertailukohteita esimerkiksi muiden kemianalan yritysten ja muiden tuotantopaikkakuntien naapurifirmojen maksamista erillisistä covid-, ja tulosbonuksista.

Yhtiön velkoja on lyhennetty rankalla kädellä, osakkeenomistajien osinkoja nostettu, mikä kuuluu osakeyhtiön toimenkuvaan.

Meidän laskelmistamme ilmeni myös, että jos firma olisi laittanut maksuun edes 0,5 % nettovoitoista olisi jokainen Borealisen työntekijä saanut reilun 1032 €! Vastaukseksi saimme otsikon mukaisen vastauksen.

Lause on suora käännetty lainaus ylimmän johdon suusta, kun yritimme perustella mielestämme oikeutettua rahvaan siivua vuoden ”2021 supertulos”-kakusta. Joko meni huonon artikulaation piikkiin kyseinen sammakko, tai sitten odotetusti nykyisten omistajien arvostus ja asenne työntekijöitä kohtaan on suorastaan erittäin tylyä.

Samaan aikaan yhtiössä yritetään taistella huonoa sitoutuvuutta ja tulevaisuuden työntekijäpulaa vastaan ja etsitään keinoja millä saada nykyiset osajat jäämään yhtiöön.

Itävallan setien tarjoama porkkana on huojentava ajatus siitä, että saamme olla vakaassa yhtiössä töissä. Esimerkkinä Ukrainan kriisin sivuvaikutukset, kun Nordstream 2 hanke kaatui ja OMW teki yli miljardin euron alaskirjauksen.

Ei kuulemma tunnu eikä näy missään koska rahaa on ja firman talous on hyvä.

Muutoksen tuulia on lisää luvassa. Nykyinen CCC tulee loppumaan vuoden loppuun mennessä, kun siirrymme OMW:n omaan EWC formaattiin.

Suurimpana erona tulee olemaan, että nykyinen erinomainen mahdollisuus työntekijöiden ja ylimmän johdon väliseen dialogiin jää pois. OMW:llä kun EWC:ssä ei ole muita kuin työntekijöitä samassa foorumissa. Ja jatkossa toimitaan sitten myös tulkkien välityksellä, kun ei Romaniassa ja Saksassa kuulemma osata englantia ja EU-direktiivi siihen antaa mahdollisuuden...

Seuraava kokous pidetään toukokuussa Belgiassa ja en tiedä rehellisesti mitä odottaa varsinkin, kun tuleva henkilöstöstrategia on ”people make it happen”...

**CCC-edustaja
Juho Lintula**

Työsuojeluvaltuutetun palsta

Petri Taanila

Tammi- ja helmikuu olivat TRI-vaipaita kuukausia! Maaliskuussa jäät ja lumet vuorotellen sulivat ja jäätyivät päivän ja yön seurattessa toisiaan ja hiekotushiekka upposi jään sisään. ”Olo on kuin koppakuoriaisella”, vai miten se sanonta meni? Oltiinpa sitten Avarassa luonnossa tai tehdasalueella, niin kaatuminen on vakava asia. Maaliskuussa tapahtui yksi TRI, niin ikään talven olosuhteiden puutteellisen hallinnan vuoksi. Alueella oli tapahtunut suuri muutos, mutta talvikunnossapitotarpeita ei oltu määritelty uudestaan muutoksen jälkeen. Samoin todettiin jälleen tuttu ilmiö, että jää, jonka päälle on satanut tuore lumi, on todella petollinen. Kannustankin kenttäkierroksilla havainnoimaan ja miettimään olosuhteita myös siltä kantilta, että jos johonkin paikkaan syystä tai toisesta kerääntyy jäätä, miltä kyseinen paikka tulee näyttämään, kun sen päälle on satanut tuore lumikerros. Ja toisaalta oleellista on myös miettiä, miksi jäätä kertyy ja millä keinoin jäätikön kertyminen olisi estettävissä. Ennalta ehkäisemisen merkitys korostuu tässä haasteessa.

Talvikunnossapitoon on kulunut tänä vuonna reilusti kahisevaa, mutta toisaalta kustannuksia on suhteutettava myös siihen, että tänä talvena luminen talvi alkoi jo heti joulukuun alusta. Ja vielä miltei puoli vuotta myöhemmin näitä samoja valkoisia märkejä rättejä sataa edelleen taivaalta?!

Mainitsen vielä kertaalleen HSE-mikrosivuilta löytyvät varuste- ja

tarvikekatalogit. Ne koskevat jalokineita, suojavaatteita ja tarvikekeita. HSE-mikrosivut löytyvät Borenasta HSEE -osiosta Linkit & Materiaalit -sivun alalaidasta. Lisätietoja katalogien löytämiseksi voi kysyä omalta esimieheltä ja/ tai osaston HSE-yhteyshenkilöiltä. Suojain- ja tarvikekuvastot ovat omiaan edesauttamaan juuri tarvitsemansa suojavaatteen löytämistä ja tilaamista. Samalla tulee tutustuttua suojainten suojaaviin ominaisuuksiin ja valittua suojavaatteet olosuhteiden mukaan.

2020-LUKU:

KRIISISTÄ TOISEEN

Maailma seuraa järkyttyneenä Ukrainan kansan joutuessa puolustamaan omaa olemassaoloaan. Ajatukset ovat humanitäärisen katastrofin kärsijöiden luona. tarinat ovat erittäin surullisia ja koskettavia, kuvat kärsimyksistä ja tuhosta kertovat enemmän kuin tuhat sanaa. Kun Euroopan turvallisuustilanne huolestaa, itänaapurissa sananvapautta ja mielenilmaisua kontrolloidaan, NATO-keskustelu käy kuumana, ja sodan tapahtumia voi seurata lähes reaaliaikaisesti sosiaalisen median kautta, välillä voi pysähtyä katsomaan lähemmäs ja keskittymään hetkeksi vain omaan elämäänsä. Ahdistusta helpottaakseen uutisten seuraamiseen käytettyä aikaa voi rajoittaa katsomalla uutisia esimerkiksi vain kerran päivässä tiettyyn aikaan. On tärkeää muistaa keskittyä myös niihin asioihin, jotka ympärillä ovat hyvin: läheiset, harrastukset, luonto, hyvä ruoka, ... Kysymys kuuluu: ”Onko meillä oikeus iloita samaan

aikaan, kun toisaalla kärsitään?” Maailmassa riittää epäoikeudenmukaisuutta. Sen ei silti tarvitse viedä meiltä iloitsemista niistä pienistä ja suurista asioista, jotka ovat meille tärkeitä. On jatkettava oman elämän elämistä ja luotettava tulevaisuuteen. Nato-kysymyksenkin suhteen lienee ihan hyvä kysyä itseltään: ”Onko asiasta huolehtimiseni linjassa sen kanssa, kuinka paljon minulla on mahdollisuus tähän asiaan vaikuttaa?”

ERITTÄIN HERKÄSTI TARTTUVA OMIKRON

Loppuvuodesta 2021 Suomeenkin rantautunut omikron-muunnos yllätti tartuttavuudellaan ja pääsi kansallisella tasolla tukevasti niskaan päälle. Tanskassa koronavirus on tilanteen edetessä poistettu kokonaan yleisvaarallisten tartuntatautien listalta ja myös Ruotsissa asia on työn alla. Kaikki koronatarunnat eivät näy THL:n tilastoissa, koska sairastuneita testataan virallisella PCR-testillä vain tarvittaessa. Siitä syystä pidän itse tällä hetkellä objektiivisimpana mittarina sairaalakuormituksen määrää. Tilastoista voidaan tulkita, että rokotteet antavat suojaa, mutta onko se riittävä turva suhtautuaksemme koronaan kuin kausiflunssaan? Toisaalla, Shanghaissa, on juuri asetettu tähän mennessä suurin kaupunkikohtainen ”lockdown” erittäin tiukoilla rajoituksilla: paitoittain jopa ruokaostokset tulee tilata kotiovelle. Lockdownin piirissä on 25 miljoonaa ihmistä.

Aika näyttää, muuntuuko viruksesta riittävän turvallinen variantti, jonka voisi rokotteiden myötä ottaa vastaan huoletta. Tilanne maailmalla muuttuu nopeasti ja näin suurten erojen valossa on paljon epävarmuustekijöitä, minkälaisia turvallisuusjärjestelyjä koronan varalle tulemme tarvitsemaan niin prosesseissa kuin projekteissa, esimerkiksi tulevassa TA 2023:ssa. Taas on yksi tautiaalto takanapäin. Tulevaa ei osaa sanoa varmaksi kukaan. Jopa kahden kuukauden päähen ennustaminen on osoittautunut hankalaksi ja tämäkin tekstini on todennäköisesti vanhentunutta

soittotoveria: ”Olisiko sinulla hetki aikaa Jazzille?” Yllättävän harvassa ovat olleet riemastuneet vastaukset: ”Aina on aikaa Jazzille!” Toisin kuin Safety first! -ajattelussa, Jazzissa on tyylikästä aina välillä unohtaa, mikä se ykkönen oikein olikaan. Liekö se sitten tarkoitus vai ei, se on tapana jättää kuulijan tulkittavaksi.

Vuoden 2021 sairauspoissaoloprosentti oli maltillinen 2,8 %. Meillä on nyt noin kahden vuoden ajalta kokemusta siitä, että omailmoituskäytäntöä (sairauspoissaoloa omalla ilmoituksella ilman lääkä-

+10 °C, Aurinkoista. Hei, haloo?!

tietoa siinä vaiheessa, kun sinulla on ammattiosastomme tuoreelta painotalon musteelta tuoksuva Virike-lehti käsissäsi. Varmaa on kuitenkin se, että kevät etenee, kesä tulee ja maapallo pyörii radallaan. Sen myötä siitepölykin on aivastuttanut osaa meistä jo muutaman kuukauden ajan.

Tein päätöksen palata itsekin riviin saksofonini kanssa harjoittelemaan yli 20-henkisen orkesterimme kanssa, nyt kun sen kokoisen kööriin kokoontuminen on sallittua. Saan tarvittaessa hyvin lisää tilaa ympärilläni puhutteleamalla pahaa-aavistamatonta

rintodistusta) on pidennetty ohjeellisesta kolmesta päivästä viiteen päivään. Työterveyslaitoksen verkkosivuilla samasta asiasta mainitaan seuraavasti: ”Kunta-alalla, jossa omailmoituskäytäntö on suhteellisen yleinen, on havaittu, ettei omailmoitusjakson pidentäminen kolmesta päivästä viiteen päivään vaikuta vuotuisiin sairauspoissaolopäiviin tai sairauspoissaolojaksojen määrään niitä pidentävästi eikä lyhentävästi.” Ei yllätä minua! Kuten tähänkin mennessä, tauti vie vuoteeseen aina, kun päivät ovat suunnitelmia ja velvollisuuksia täynnä. Onko muka joskus ajanjakso, jolloin meillä ei olisi mitään suunnitelmia? Ja kuten yllä olevasta lainauksesta voi päätellä,

tauteja ei kiinnosta pätkeäkään meidän ilmoitusvelvollisuutemme ja aikamääreemme. Toipuminen on silti sama eritteiden, huonovointisuuden ja särkyjen kyllästävä vastenmielinen projekti kuin aina ennenkin. Toki on hyvä muistaa, että aina voi silti hakeutua lääkärin vastaanotolle, mikäli tarvetta on tutkimuksille, hoidolle tai lääkkeille. Yhä useammalla alkaa olla kokemusta myös siitä, että nykyään hoitajan tai lääkärin tavata myös videoyhteydellä ja reseptejä voi uusia chatin kautta. Sen sijaan pelkän poissaolotodistuksen takia lääkärissä käyminen kuulostaa niin terveydenhuollon turhalta kuormittamiselta kuin palkansaajan ja työnantajankin ajan sekä rahojen tuhlaamiselta, jos ainoa hoito on joka tapauksessa käsky lepäämään. On huomattavasti inhimillisempää, terveellisempää sekä tehokkaampaa, jos voi keskittyä silloin nimenomaan siihen, millä tauti lähtee eli lepäämiseen ja taudin selättämiseen, liikenteeseen lähtemisen ja vastaanottoaulan penkeillä notkumisen sijaan.

Tärkeintä minusta on niin tällä hetkellä kuin ennen ja jälkeenkin koronaa sairastaa taudit kotona ja lähteä liikenteeseen vasta, kun on terve. Näin karistetaan sairaus nopeammin ja vältetään myös jälkitauteja. Tautien kulkeutuminen työyhteisössä ja harrastuspiireissäkin jää vähemmäksi. Nyt pesen itsekin kädet niin taudeista kuin menneen talven lumistakin ja keskityn tiirailemaan muuttolintujen paluuta. Suomen kaunis luonto heittää vihdoin talviunestaan!

Mukavaa ja aurinkoista kevättä! Yritetään muistaa maailman ta-pahtumista huolimatta elää tässä hetkessä ja nauttia elämästä.

Kun journalismi kuoli

Ja näin on kansamme jälleen kylästetty vihalla.

Jokainen tietää kaiken Putinin aikeista, Ukrainan sodasta ja sen syistä. ”Tieto” on peräisin mediasta. Jopa iltapäivälööppien klikkausjournalismilta on jäänyt tekemättä päivittäinen otsikoidensa vaihtaminen päinvastaisiksi, koska yksi ja sama aihe myy parhaiten päivästä toiseen. Omalta kohdalta vain on myönnettävä hämmennys; en voi sanoa sota-asiasta mitään, koska en ole saanut luotettavaa tietoa.

Kalevi Laakko kirjoitti Uusimaa-lehdessä 13.3. medianlukutaidosta. Se olisi nyt tarpeen enemmän kuin koskaan. Suomen omasta sotahallukkuudesta huolestunut kansalainen ei ole voinut olla huomaamatta uuspropagandan kehitystä, joka ruokkii uuden vastakkainasettelun renessanssia. Ukrainan tapahtumista talvella 2014 julkisuudessa

on edelleen vain länsimaille sopiva uutisointi saatavilla. Tulipa ruodittua Virikkeessä kyseistä uutisoinnin muotoa jo sitä ennen, ja lähes 20 jutussa sen jälkeen.

EI ME MUTTA NUO MUUT...

Oli ollut selvästi nähtävissä ensin uutisten yksipuolistuminen ja valikoivuus. Se kehittyi tähän, josta meillä valtiolta ja media puhtaina pulmusina kernaasti osoittelevat muita: disinformaatioksi eli valeuutisoinniksi. Epäiltävästi tässä järjestelyssä oli rooli Juha Sipilän hallituksen alkumetreillä luomalla hybridivaikuttamisen yksiköllä, johon jo perustettaessa tuli noin sata vakanssia. Sitä rahoittaessaan porvarikerho kätevästi pääsi samalla eroon KRP:n talousrikosyksiköstä säästöihin vetoamalla, vaikka tämä oli tuot-

tanut joka vuosi vähintään tuplana omat kulunsa selvittämällä rikoksilla. Ennen kaikkea se oli ehkäissyt niitä.

Pitkäaikainen rooli on ollut Ulkopoliittisella Instituutilla, jota MEP Esko Seppänen kutsui mielipideautomaatiksi. Se, ja joskus myös Aleksanteri-Instituutti, toistavat, mitä hallitus ja kenraalit ikinä keksivät tilata. Huomattavasti uskottavampia asiantuntijajääniä kuulin sodassa kahdesti haavoittuneelta isältäni ja hänen aikalaisiltaan heidän teroittaessaan kasvavaa polvea: ”Älkää koskaan enää lähtekö sotimaan!”

Hybridiuhkiin varautuminen saattoi olla tarpeellistakin, mutta Suomen liittyttyä EU:n hybriditiimiin, se on itse aiheuttamassa sitä. Se tekee sillä ulkopoliitiikkaa ja toisaalta aivopeseesä omaa kansaa vetoamalla vaikkapa EU:n yhteiseen näkemykseen. Kerrotusta läpi nä-

Kesäillan viettoa Kiovan keskusaukio Maidan Nezaležnostilla Viktor Janukovitshin presidenttikaudella.

KUVA: Hannu Lindqvist

keminen ei aina ole helppoa, etenkin kun sen tekee oma esivalta, jota on tullut äänestettyä.

Neljäntenä valtiomahtina journalismin tehtävä on valvoa päättäjätahoja ja levittää merkittävistä tapahtumista uutistietoa. Valtakunnanjournalisteina itseään pitävät YLE, HS, Aamulehti ja muut vanavedessä kuitenkin julkaisevat mainitusta sodasta yhden osapuolen mielipidetuotantoa uutistietona. Esim. Uusimaa on suuromistajansa myötä siirtynyt julkaisemaan suomennoksia amerikkalaislehdistön artikkeleista, jotka voivat näyttää hyviltä, mutta sisältävät sotahegemonisen sanoman.

Artikkelien ja uutisten on erityisesti sisällettävä aiheen eri näköalat ja haastateltavat. Jos yhteen uutiseen ei sellaisia saada, ovat kuitenkin esim. iltauutiset jatkuva prosessi, jonka velvollisuutena on tavoittaa ja jakaa eri osapuolien näkökantoja mahdollisimman laajasti. Jos mediat eivät toimi näin, ne tappavat itsensä. Kolumnit, muut juttuvaihtoehdot tai tv:n viihde voivat elää jonkin aikaa mielipiteidenkin varassa.

Miksi tämä yhteisrintama on ollut mahdollinen, on tullut esille jo aiemmin (Virike 1/20): Koko suomalaisten lehtien ja sähköisten medioiden omistus on suunnitelmallisesti keskitetty muutamille harvoille tahoille. Samoilla tahoilla on merkittäviä muitakin omistuksia ja erityisesti valtaa yhteiskunnallisessa päätöksenteossa. Mm. Virikkeen 4/18 'Rautaa rajalle'-jutussa kerrottiin ulkoa johdetusta mediasta. Bilderbergin säätiö, johon Virikkeen 1/16 juttu keskittyi, ei jää sivustakatsojaksi median hallinnassa.

Viimeisten kolmen vuoden aikana media on jauhanut massiivista itsekehukampanjaa omasta luotettavuudestaan. Maaliskuussa se tunnusti menettäneensä vuodessa vain kolme prosenttiyksikköä luotettavuudestaan sekä Suomessa että muualla Euroopassa itse teettämässään tutkimuksessa.

On menty kauas Hyvän lehtimiestavan käsitteestä, joka mm. vaatii, että lähteisiin tulee suhtautua kriittisesti. Hyvän lehtimiestavan määritteessä todetaan niin ikään, että journalistilla on oikeus torjua painostus tai houkuttelu, jolla pyritään muokkaamaan tiedonvälitystä. Tämä ei tietenkään toteudu yksityisomistuksessa olevissa medioissa. Se ei toteudu enää YLE:säkään, joka aloitti näkyvimmän propagandakylvetyksensä Suomen omien sotavalmistelujen edettyä hävittäjävalinnan julkistamiseen.

Suomalaisten tunteisiin kohdistuvan aivopesun suuntana ei ole pelkkä Nato, vaan yleisvaltainen amerikkalaistaminen. Totta kai niitä tunteita on ja jokainen sodan osapuoli sanoo olevansa viattomien hyvien puolella. Totesihan presidentti ja Naton perustajajäsen Harry S. Trumankin atomipomien käytön olleen laupeudentyö, jolla vältettiin sodan pitkittymisen.

Suomen ulkopoliittinen johto on pettänyt maan rauhaan uskovien väestön luomalla sotahysterian jatkumon. Tällä verojen määrällä, joka viime sotien jälkeen on maksettu, pitää saada muuta kuin sotilasdiktatuuria, kiitos! Työntekijän näkökulmasta sotaleikin kannattaminen tarkoittaa halua pysyvästi korkeampaan verotukseen ja vähistäkin työelämän pelimerkkien luovuttamisesta pääomalle.

TURPEINEN-SAARI VS. VIRALLINEN TOTUUS

YK:n rauhanpäivänä viime lokakuussa eläkkeellä oleva lääkärikansanedustaja Pirkko Turpeinen-Saari valotti puheessaan, kuinka nopeasti Kekkonen ajan viisaus unohdettiin. Otteita puheesta:

”Jo Mauno Koiviston aikana 1930-luvun ilmapiiri oli palannut. Sota on muodostunut Suomen kv. politiikan välineeksi. Alkaen Ah-tisaaren kaudesta valta on annettu kenraaleille, ja Niinistön kaudella Suomi on ottanut hurjan harppauksen kohti tiedottomuutta.

Kataisen hallituksen aikana käynnistetty, hallituksen toteuttama toimittajien ja virkamiesten koulutus Yhdysvalloissa Harvardin yliopistossa, on muuttanut faktapohjaisen tiedonvälityksen lopullisesti propagandaksi. 60 erillistä sotilaallista yhteistyösopimusta ovat sitoneet Suomen kansan täydelliseen avuttomuuden tilaan. Venäjä-vastaisuutta on rakennettu tukehtumiseen saakka.”

Esimerkkinä kansalle valehtelemisestä puhuja mainitsi, kuinka Alexander Stubb väitti vuonna 2008 Venäjän hyökänneen Georgiaan. ”Suomen hallitus myöskin vaikeuttaa USA:n ja eräiden EU-maiden kouluttamista tarkka-ampujista ja väkivaltaisen vallankaappauksen tapahtumista Ukrainassa kevättalvella 2014 kiinnittäen vain huomiota siihen, että Venäjä otti vastaan Krimin autonomisen alueen anomuksen päästä Venäjän yhteyteen, turvaan väkivaltaisilta natsijoukoilta, jotka olivat osoittaneet tapansa vallankaappausviikkojen aikana laillista hallitusta tukeneita Krimin asukkaita kohtaan.”

Puheessa viitattiin myös vuoden 2000 Bratislavan kokoukseen, jossa Yhdysvallat ilmoitti lakkaavansa noudattamasta kv. lakeja, mikäli ne estävät sen tavoitteiden toteuttamista. Tavoitteisiin kuuluu Naton vaikutusvallan ulottaminen Baltiasta Ukrainaan ja yhtenä sel-laisena on estää Venäjän pääsy Itä-merelle.

Turpeinen-Saari puhui myös sotateollisuudesta maailman pahimpana saastuttajana. Miksi sitä ei nosteta ilmaston pelastamisen pääkohteeksi? EU-maiden teollisuusjohtajilla on vahvat intressit Yhdysvaltojen aseoteollisuudessa. Heitä toimii asejättien hallituksissa. Esimerkkinä Turpeinen-Saari mainitsi ruotsalaisen Pehr Gyllenham-merin.

Jos puhuja istuisi vielä edus-kunnassa, hän ei olisi voinut tällä tavoin esiintyä virallista totuutta vastaan.

RASISMI TAAS LAILLISTA

Miksi Suomen ulkopoliittinen johto, kun se nyt on huolissaan

Ukrainasta, ei ollut huolissaan siitä jo Timo Soinin ulkoministerikaudella? Silloin sotakehitys olisi voitu pysäyttää ja Suomen olisi tullut olla siinä aktiivinen. Kun- nioittavan vuoropuhelun sijaan Suomi syyllistyi syyllistämiseen maalaillen milloin mitäkin häirin- tätörolleja pohjoiselle taivaalle, vi- hollisen sukellusveneitä Helsingin edustalle jne. Näistäkin välttämät- tömistä vuoropuhelun tarpeista huolimatta Soini esti Venäjän Duuman puhemiehen Sergei Na- ryshkinin maahan pääsyn Hel- singin ETYJ-kokoukseen vuonna 2015. Miksi? Oliko olemassa pelko, että Naryshkinin sanoma olisi päästänyt julkisuuteen totuu- den siitä, kuka rauhanvenettä to- dellisuudessa keikuttaa? Tätä voi kysyä ja tulee kysyä - etenkin kun tietoa ei ole.

ETYJ oli rauhan foorumi, jolla presidentti Kekkonen ansiosta oli maailmankannatus sodanvas- taisena silmiin katsojana. Nyt, kii- tos ministeri Soini & co, sitäkin käytettiin aseena. Maisteri Soini oli kerännyt kannatuksensa EU:ta vastustamalla. Ulkoministeri Soini

puolestaan osallistui täysin rinnoin kärjistyvän kriisin synnyttämiseen, jota ilman EU:n olisi vaikeaa pe- rustella omien sotajoukkojensa ra- hoittaminen.

Suomen tavoin kaikki länsimaat ovat visusti välttäneet jokaista ti- lannetta, joissa ne joutuisivat so- pimaan asioista niin, että Venäjää pidettäisiin osapuolena muutoin kuin pilkaten. Ärsytystä ja ra- ja-alueiden aseistamista on lisätty laskelmoidusti ja kun vielä olisi ollut monta mahdollisuutta astua rehdisti pöytään, nähtiin sopivana keinona heittää bensaa liekki- hin talouspakotteilla. Missä jokin kriisi olisi ratkennut talouspakot- teilla? Sitä on käytetty maailmalla 70 vuotta, mutta kurjuutta kum- mempaa ei ole saatu aikaan. Oma-isuuden pois ottaminen ylikkailta oligargeiksi kutsutuilta voi kyllä toimia tasa-arvoinstrumenttina. Meneekö EU siltikään Gyllen- bergien kukkarolle ja lopettaako se Wahlroosien tuet lännen levit- täessä imperiumiaan?

Suomen poliittisen johdon ja apunaan käyttämien medioiden kyyneleet ovat suuria, mutta ne

Satavuotinen sota

Perjantaiamuna ihmisoikeusedustaja Pekka saa virkapuhelun Ulkoministeriön konttoriinsa. Aseman poliisista soitetaan. Erikoispikajuna Tolstoi on juuri jarrut kirskuen parkkeerannut raiteelle kaksi ja keskivaunusta on astunut laiturille turva- paikan hakija. Tämä on iloinen yllätys, joten Pekka lähtee heti virka-Mercedeksensä takapenkillä toivottamaan vieraan tervetulleeksi.

Aseman kahvilassa hän tavoittaa Vladimir Vladimirovitš Putinin hörppimässä zaijua. Tämä on paennut Kremlistä ja ilmoittaa antautuvansa. Ympäristöväen äänin valitun ulkoministeri Haaviston silmissä säkenöivät jo sodan kipinät ärjyvine hävittäjineen, kun hän pyytää seuranneita poliiseja lyömään rosvon rautoihin. Pamppukin siinä vähän hipaisee vieraan kaljuuntuvaa päätä ennen kuin takkinsa kääntämiseen keskittynyt Haavisto kääntyy kysymään tämän motiivia.

Kivilattialta nostettu karatemies kertoo päätyneensä Suomeen, jossa asuu hänen hengenheimoveljiään. Hän haluaisi luovuttaa paikkansa suomalaiselle, jolla on omistajien luottamus ja Napoleonin olemus – Petteri Orpalle.

Jos näin kävisi, että demoni Putin poistuisi poliittiselta kartalta, loppuisiko lännettyneiden suomalaisten naapuriviha? Tuskinpa vaan. Se vain saisi uusia muotoja ja henkilökohteita. Ennen kuin satavuotinen viha päättyisi, pitäisi tapahtua muu- toksia myös rajan tällä puolen. Joskus peili on paras rauhantekijä.

kummunnevat enemmän amerikkalaistamistavoitteista ja lahtarivallan opportunistista, kuin sodan vastustamisesta.

Peluuttaminen on jatkunut 1990-luvulta saakka ja näitä huomioita on halutessaan jokainen voinut tehdä journalismin kuolemaa edeltäneinä vuosikymmeninä. Uhraamalla syötiksi asettamansa Ukrainan etenevät USA:n maailmanvalloitusavoitteet, EU:n sotilasmahtiunelmat ja Suomeenkin pesiytyneen lahtariluokan omat pikku toiveet eriarvoisuuden kuokoistukseensa palauttamisesta.

Luotettavan uutisoinnin puute koskee mm. Ukrainan etnisten ryhmien asemaa, joista ei meillä ole sotatalven kuluessa hiiskuttu. Länsimaat elämöivät ihmisoikeuk-

silla ja tasa-arvolla kyllä paljonkin, mutta Ukrainan vähemmistöistä kahdeksan miljoonaa venäläistä ja 16 pienempää ryhmää eivät tarvitse turvaa. Tämän media kertoo sillä, ettei kerro aiheesta lainkaan. Sensuuri on aina ollut osa propagandaa.

Lukuisten eri tahoille osoittamiensa aloitteiden joukossa Venäjä syksyllä 2014 vei YK:n käsittelyyn natsismia ja rasismia vastustaneen päätöslauselmaesityksen, joka sitten kaadettiin USA:n, Kanadan ja Ukrainan toimesta. Suomi oli niiden 55 valtion joukossa, jotka tyhjää äänestämällä puolustivat fasismia. Media vaikenä. Rungas vuosi sitten V. Putin mm. ehdotti julkista neuvottelua Yhdysvaltojen kanssa. Ei tulosta siitäkään, eivätkä EU-

alueen itsenäiset valtiot myöskään vastanneet Venäjän niille osoittamaan kirjeeseen vuoden 2021 lopussa.

Kaikki myötätunto Ukrainan sodan jalkoihin jääneelle kansalle; kaikille sen kansanosille!

On useimmiten oikein tuomita sodan käynnistäminen. Entä kuinka Suomi suhtautuu jatkossa sotimiseen? Kun länsi hyökkää seuraaviin kohteisiinsa Irakin, Libyan, Korean, Vietnamin, Jemenin ja monien muiden kohteidensa tapaan, asettaako isänmaamme johto talouspakotteita tai lähettääkö se joukkoja kohdemaan turvaksi?

Hannu Lindqvist

Kvas ja vesimeloni olivat vielä kymmenkunta vuotta sitten odessalaisten arkea ja monien elanto. KUVA: Hannu Lindqvist

Punkaharjun lomaosakkeet

Ammattiosastomme jäsenille:

Kesäkauden hinnat:

250 € viikko, 110 € vkl tai 50 € vrk.

Muut järjestäytyneet: Kulukorvaus

lisätään edellä mainittuihin hintoihin;

80 € viikko, 40 € vkl tai 20 € vrk.

Ammattiosaston hallitus on päättänyt jatkaa viime vuonna aloitettua tutustumistarjousta. Samat säännöt pätevät, eli jos olet liittynyt ammattiosaston jäseneksi vuoden 2016 jälkeen, saat ensimmäisen lomailun puoleen hintaan, mikäli et ole aikaisemmin käynyt osakkeissa. Lisää tietoa ammattiosaston kotisivuilta ja lomaosakkeiden hoitajalta.

Molempiin osakkeisiin on uusittu viime vuoden loppupuolella petivaatteita, ruokailuvälineitä, kahvinkeitin, vedenkeitin yms. Molempiin osakkeisiin on myös tänä vuonna asennettu henkilöstön toiveiden mukaisesti ilmalämpöpumput.

Kesäkauden ennakkovarauksia otetaan vastaan huhtikuun loppuun saakka (ensisijalla ovat ensikertalaiset ja henkilöt, jotka eivät ole vuonna 2021 kesällä vuokranneet osakkeita).

Huhtikuun viimeisen päivän jälkeen varaukset myönnetään saapumisjärjestyksessä varanneille.

Viikkovuokrauksen vaihtopäivä on maanantai klo 14, tai erikseen sovittava ajankohta.

Viikkovuokraukset ovat etusijalla viikonloppu- ja päivävuokrausta. Osaston työssäkäyvät jäsenet ovat etusijaisia ennen eläkkeellä olevia ja muita järjestäytyneitä (lopullinen vahvistus n. 2 vko ennen varausta). Varaaja tulee saamaan tietopaketin/laskun ennen varausaikaa.

Avainhuollon hoitaa Matkailukeskus Harjunportti. Nouto/palautus lomakeskuksen vieressä sijaitsevasta huoltoasemasta/ravintolasta.

Siivous kuuluu vuokraajalle (itse tai palvelun osto infosta). Tupakointi on kielletty molempien loma-asuntojen sisätiloissa. Osake 12B on allergiahuoneisto, johon on eläinten vieminen ehdottomasti kielletty.

Kesäkausi alkaa 15.5 ja jatkuu 30.9 asti. **Tiedustelut ja vuokrausanomukset:**

Varaukset ensisijaisesti verkkolomakkeella: <http://pekemantyontekijat.fi/vuokraus-kaavake.htm>

Juho Lintula; juho.lintula@borealisgroup.com / Juho.Lint@gmail.com, puh. 040 937 4605

Kuvia ja linkkejä Punkaharjun lähiseutuihin ja tapahtumiin:

Ammattiosaston kotisivu: <http://pekemantyontekijat.fi/punkaharjun-lomaos.html>

Juho Lintula

